

Publicerad 2007-10-02 23:17 av Elin?

Peo i rymden

Året var 2009. Utvecklingen hade gått långsamt de senaste ett åren. Alla vinkade farväl åt den turkos och brunrandiga rymdkapseln. Men ryggsäcken låg fortfarande på Kebenekajse. Peo var nervös. Fast Jesus var hans homeboy visste han inte riktigt hur Gud såg ut. Lampan lös i det lilla rymdfönstret. Kaktusen liknade Per väldigt mycket, hans vandrare pinne. \"Boys boys boys\" skrek Peo och skyndade sig längst fram i kön. \"I'm a vampire\" he said in german. Peo tänkte alltid på främmande språk. Rymden var ungefär lika stort som ett vetekorn med avklippna hårstrån. Det gjorde ont i Peos hjärta. Det var bara Herr Hansson som ville bjuda på kafferep. Han var ju bara giraff trots allt, Peo. Blomkrukan tyckte inte det. Men Peo skulle åka ändå. Ibland ser man en häst, ibland ser man en åsna, ibland ser man inget... bara träd om det är mörkt men bara på dagen och inte på natten. Peo tog sina rymdglasögon och kisade mot solen, hans mål.

Klistermärkerna var ungefär som gröt med sylt och klumpar. Ändå sattes de fast på hans färja. På näsan hade han en vårta med personlig touch och en vit fläck. Rymdfärjan lyfte. Äntligen blev han den första giraffen i rymden. Nu skulle han bara hem också men det var en annan femma. För där fanns ingen salami.

Slut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elin? med Poeter.se id #19094 innehar upphovsrätten